

25. Krisztus második eljövetele

Krisztus

második eljövetele az egyház zűzoltó reményesége, az evangélium csúcspontja. A Megváltás eljövetele szerinti személynél, Isten világszűles lesz. Amikor visszatér, feltámadnak a halott igazak, és az őltő igazakkal együtt megdicsőűlnek és mennybe ragadtatnak, a nem igazak azonban meghalnak. A prófétiai sorozatnak majdnem teljes beteljesedűse a viláig jelenlegi állapottal együtt jelzi, hogy Krisztus eljövetele közel van. Ennek az eseménynek az idejét Isten nem jelentette ki, ezért int bennűnket, hogy mindenkor legűnk közel. (Tit 2:13; Zsid 9:28; Jn 14:1-3; ApCsel 1:9-11; Mt 24:14; Jel 1:7; Mt 26:43-44; 1Thessz 4:13-18; 1Kor 15:51-54; 2Thessz 1:7-10; 2:8; Jel 14:14-20; 19:11-21; Mt 24; Mk 13; Lk 21; 2Tim 3:1-5; 1Thessz 5:1-6)

Miűtűn az ebűdűrt

iműdkoztak, ezt kűrdezte a kis

Pűter: "Bűnyu, oly sokszor iműdkoztuk műjű: "BűJűj el, Jűzus, Iűgy vendűgűnk!" Mikor jűn el vűgre Jűzus?"

Ez a

kisgyerek aligha tudta, hogy az ő kis szű-vűnek kű-vűinsűga a korszakok vűgya is. A Biblia utolsű szavai kűzeli visszatűrtűst űgűnek. "BűBizony, hamar eljűvűk." űos Jűnos, a Jelenűsek kűnyvűnek ű-rűja, Jűzus hűűges tűrsa hozzűteszi: "BűBizony, jűvel, Uram, Jűzus!" (Jel 22:20).

Megűtni Jűzust! ű-rűkre

egyűtt lenni vele, aki jobban szeret bennűnket, mint ahogy el tudjuk kűpzelni! Minden fűldi szenvedűs a vűgűűhez űr! A most műg sű-rban nyugvű, de akkor feltűmasztott szeretűnkkel egyűtt leszűnk az űrűkkűvalűsűgon űt. Nem csoda, ha Krisztus barűtai Uruk Mennybe menetele űta sűvűrogyva vűrűjk ezt a napot.

Egy napon

Ő eljűn, bűjű jűvetele műg szentűeinek is nagy meglepetűs lesz, mert a hosszű vűrakozűsban mindnyűjan elszűnyadnak, és elalszanak (Mt 25:5). "Bűűfűű", a fűld legsűtebb űrűűban, Isten megmutatja hatalműt, hogy megszabadű-tsa nűpűt. A Szentűs ű-gy ű-rja le ezt az eseményt: "BűNagy szűzat" jűn ki űza mennyei templombű, a kirűlyi szűktű, amely ezt mondja vala: Meglett!" Ez a hang megrűzza a fűldet; olyan nagy fűldrengűst okoz, űamilyen nem volt, miűta az emberek a fűldűn vannak" (Jel 16:17-18). A hegyek rűzkűdnak, sziklűk szűrűdnak szűt mindenfelű, és az egűsz fűld az űceűn hullűmaihoz hasonlűan felemelkedik. Felsű-ne szűttűredszik, űűűs a pogűnyok vűrosai elesűnek... űos minden sziget elműűűk, és hegyek nem talűtatűnak tűbbű (19-20. vers). "BűAz űg eltakarodűk, mint amikor a papűrtekerűűt űszegűngűűtik; és minden hegy űs sziget a helyűbűl elmozdűttűk." (Jel 6:14)

kiterjedő zűrzavar ellenére Isten népe felbátorodik, amikor meglátja az ember Fiának jelét" (Mt 24:30). Amint alászáll az ég felhőin, minden szem meglátja az Őlet Fejedelmét. Most nem fájdalomként jelenik meg, hanem győztesként, hogy magához vegye a trónt. A trónviszokorra helyett a dicsőség koronáját viseli, az ézsaiján az Ős tomporán oda vala rva az ő neve: KIRÁLYOKNAK KIRÁLYA S URAKNAK URA" (Jel 19:12, 16).

Eljövetele

rámáratot okoz azoknak, akik nem fogadják el Jézust Megváltójuknak és Uruknak, és elutasították a trónra szállt királyt. Kegyelmelemnek elutasítottát most vátességre készíti az Ős, amely korábban oly társan kárellelte őket: "Értéketek meg, értéketek meg gonosz ajtókat! Hiszen miért haláltok meg?" (Ez 33:11). "Ézsaiás a Földnek királyai és a fejedelmek és a gazdagok és a vezérek és a hatalmasak, és minden szolga és minden szabad, elrejték magukat a barlangokba és a hegyeknek köszikéjiba; és mondják a hegyeknek és a közikéjnek: Essetek mirenk, és rejtsetek el minket annak szelene elöl, aki a királyi székben ül, és a Bárány haragjától; mert eljött az ő haragjának ama nagy napja; és ki állhat meg?" (Jel 6:15-17)

De akik rágen varták Őt, azoknak a trónra szállt királyt nagyobb lesz a gonoszok kátságesésénél. A Megváltó eljövetele Isten népének a legdicsőbb csúcspontjához viszi. Ez szabadulásuk pillanata. A rámteli imáddal kiáltanak: "Ézsaiás, Istenünk, akit mi vartunk, és akit megtart minket; ez az Ős, akit mi vartunk, a trónra szállt királyunk és a trónra szállt királyunk szabadulásában!" (Ézsaiás 25:9).

Jézus,

ahogy kázeledik, előhívja a szentjeit a szelétől, és megbázza angyalait, hogy gyűjtsék az égybe viltasztottait a négy szelek felől, a Föld egyik vágától a másikkáig" (Mt 24:31). Az igazak az égész világon meghallják hangját, és kilépnék a rjukból. "É", mily boldog pillanat!

Ekkor az Őlő igazak

elvittoznak éznagy hirtelen, egy szempillantásban" (1Kor 15:52). Megdicsőít Isten és halhatatlanul a feltámadt szentekkel egytt elragadtatnak az Ős elébe a levegőbe, hogy a trónra szállt király velegyenek (1Thessz 4:16-17).

Á

Krisztus visszajövetelének bizonyosságáig

Az

apostolok és az első keresztények Krisztus visszatérését ézbaldog reménységnek tekintették (Tit 2:13; v. Zsid 9:28). Reménykedtek abban, hogy a Szent-rés minden prátciája és gárete beteljesül a másod adventkor (Iásd 2Pt 3:13; v. Ézsaiás 65:17), mert ez a keresztény vándorút véső célja. Mindenki, aki szereti Krisztust, nagyon várja azt a napot, amikor szemtől szemben állthatja, és egytt lehet vele, az Atyával, a Szentlélekkel és az angyalokkal.

A Szent-*r*is

bizonyosságtátele. A

második advent bizonyossága a Szent-*r*is szavahihetőségében gyökerezik.

Közvetlenül halála előtt Jézus azt mondta a tanítványainak, visszamegy

Atyjához, hogy helyet készítsen nekik. De megígérte: "Élszmet eljövök" (Jn 14:3).

Mint ahogy

Krisztus első eljövetele a próféták megjövendöltek, a második eljövetele

századok jövendölése is megtalálható az egész Szent-*r*isban. Isten már az eljövetele

előtt kijelentette azoknak, hogy Krisztus dicső eljövetele lesz az, ami

vágyat a bűnnek. Azok megjövendöltek: "Élszmetek, közleg az *r*, szentjeinek

tözezeivel, hogy tőletet tartson mindenképpen, és megbentessen minden

istentelent minden istentelenségért, amelyet istentelenül elkövetett, és minden

káromlás szert, amit az istentelen bűntől a szájukon csak kiejtettek" (Jézus

14-15 - *o* kat. ford.).

Krisztus előtt ezer évvel

a zsoltszék beszélt arról, hogy az *r* eljövén, és szeszgyűjti népet: "Élszmet a mi

Istenünk, és nem hallgat; emésztő tűz van előtte, s közlőte erős forgás.".

Háza az egeket onnan felül, és a földet, hogy megterelje népet. Gyűjtsétek elém

kegyeseimet, akik áldozattal erősítik szíveteket!" (Zsolt 50:3-5).

Krisztus

tanítványai érkeztek Uruk visszajövetele áretének hallatán. Az a

bizonyosság, amit ez az áret adott, mindig megőrtotta börtöröküket és

kitartásukat, bármilyen nehézséggel is találkoztak. Mesterük visszajövén, hogy

elvigye őket Atyja házába!

Az első advent

biztosítást ad. A

második advent szorosán szeszeleg Krisztus első adventjével. Ha Krisztus nem

elölt volna el előszér, és nem aratott volna döntő győzelmet a bűn és Sátán

felett (Kol 2:15), nem volna okunk hinni, hogy ismét eljövén, vágyat vet e világon

Sátán uralmának, és helyreálltja világot eredeti tökéletességében. De mivel

bizonyítókunk van arra, hogy Ő megjelent, "Élszmet az *r* jövetele a bűnt",

akkal hihetjük, hogy "Élszmet bűn nélkül jelen meg azoknak, akik őt várják

ádvészekre" (Zsid 9:26, 28).

Krisztus mennyei szolgálata. A Jánosnak adott krisztusi

kinyilatkoztatás világot teszi, hogy a mennyei templom központi helyet foglal

el a megváltás tervében (Jel 1:12-13; 3:12; 4:1-5; 5:8; 7:15; 8:3; 11:1, 19;

14:15, 17; 15:5. 6, 8; 16:1, 17). Azok a próféták, amelyek jelzik, hogy Jézus

elkezdte a bűntől ártékben való első szolgálatait, névelik annak

bizonyosságot, hogy Ő nemsokára eljövén, és népet hazaviszi (lásd e köznyv 23.

fejezetét). Az a biztos tudat, hogy Krisztus befejezi a kereszten véghezvitt

megváltás munkáját, nagy börtört jelent a visszatérését sávárova várás

keresztényeknek.

Á

Krisztus visszajövetelének márdja

Krisztus

beszölt azokról a jelekről, amelyek mutatják, hogy jövetele közel van, de arra is volt gondja, hogy népöt ne csapják be hazug állítások. Figyelmeztetett, hogy a másdik advent előtt ázhamis krisztusok és hamis próféták támadnak, és nagy jeleket és csodákat tesznek, annyira, hogy elhittessék, ha lehet, a választottakat is". Ágy szölt: "Ha valaki ezt mondja akkor nétek: "m, itt a Krisztus, vagy amott; ne higgytek" (Mt 24:24,23). Az előre való figyelmeztetés elősegíti a védekezést. Számos szentírási szakasz részletezi Krisztus visszatérésének márdját, hogy a hívők kárlátnbséget tudjanak tenni a valódi esemény és a hamis visszajövetel között.

Valóságos és

személyes visszatérés. Amikor Jézus a felhőn a mennybe emelkedett, két angyal szöltotta meg a tanítványokat, akik még mindig mereven néztek utána: "Uruk után: "Galileabeli férfiak, mit álltok, nézve a mennybe? Ez a Jézus, aki felvitetök tőletek a mennybe, akkor éppen jö el, amikor éppen láttátok őt felmenni a mennybe" (ApCsel 1:11).

Más

szavakkal, azt mondták, hogy ugyanaz a Jézus, aki most itt hagyta őket, egy személyes, test és vér szerinti személy, nem pedig valamilyen lélek szerű személy (Lk 24:36-43) fog a földre visszatérni. Második adventje éppen olyan valóóságos és személyes lesz, mint eltávása.

Látható visszatérés.

Krisztus

eljövele nem láthatatlan lelki élmény lesz, hanem valóóságos találkozás egy látható személlyel. Hogy ne legyen ok semmiféle képtelre visszatérésének látható volta kárlá, Jézus úgy ávta tanítványait a titokban való másdik eljövelenek táveszméjétől, hogy visszatérését a villámhárs fényességéhez hasonlította (Mt 24:27).

A

Szentírás világosan kijelenti, hogy az igazak és gonoszok egyidejűleg fogják Jézus visszajövetelét látni. János ezt írta: "m, eljő a felhővel; és minden szem meglátja őt" (Jel 1:7). Jézus azt is megmondta, mi lesz a gonoszok visszahatása: "S-r a föld minden nemzetsége, és meglátják az embernek fiát eljöni az ég felhőiben, nagy hatalommal és dicsőséggel" (Mt 24:30).

Hallható

visszatérés. Azt

a kápet, amely szerint Krisztus visszatérést mindenki látni fogja, a Biblia azzal is kiegészíti, hogy jövetele őppógy hallható lesz, mint látható: "Maga az Ősriadával, arkangyal szavával és isteni harsonnával lesz ill az Őgből" (1Thessz 4:16). "Nagy trombitaszó" (Mt 24:31) ká-sári népe Ősszegyűjtést. Nincs itt sztitokban tőrtőnő eseményről.

Dicsőséges

visszatérés. Amikor

Krisztus visszatér, győztesen jő, hatalommal és őz az ő Atyjának dicsőségében, az ő angyalaival" (Mt 16:27). János, a Jelenések könyvének írója nagyon látványos kápen festi meg Krisztus visszatérésének dicsőségét. "Brázolásában Krisztus fehér lovon, a menny megszámlálhatatlan seregei őln lovagol. Nyilvánvaló a megdicsőítő Krisztus természetétti ragyogása (Jel 19:11-16).

Hirtelen, váratlan

visszatérés. A

keresztény hávők, akik sárogva várták Krisztus visszatérést, tudni fogják, amikor kázeledik (1Thessz 5:4-6). De a viláig lakosainak általában, ahogy Pál írta: "az Ősri napja őgy jő el, mint a tolvaj őjjel. Mert amikor ezt mondják: Békesség és biztonság, akkor hirtelen veszedelem jő rájuk, mint a szíliasi földjárom a terhes asszonyra; és semmiképpen meg nem menekednek" (1Thessz 5:2-3; v. Mt 24:43).

Egyesek

szerint Pál hasonlata, amely szerint Krisztus őgy jő el, mint a tolvaj, azt jelzi, hogy Krisztus titokban, láthatatlanul jő el. Ez a nézet azonban ellentmond annak a bibliai kápnak, hogy Krisztus dicsőséggel és ragyogással tő vissza mindenki szeme láttára (Jel 1:7). Pál szavainak őnyege nem az, hogy Krisztus titokban jő el, hanem az, hogy a viláigi gondolkodás embernek olyan váratlan lesz ez, mint a tolvaj jövetele.

Krisztus ugyanerre cőloz,

amikor jövetelt az Őz őnvá-z előtti viláig vá-z őltali, váratlan pusztulásához hasonlítja. "Mert amiképpen az Őz őnvá-z előtt valá napokban esznek és isznak vala, házasodnak és őrihez mennek vala, mind ama napig, amelyen Noé a bákáiba máne, és nem vesznek vala őszre semmit, mágnem eljőve az Őz őnvá-z, és mindnyájukat elragadja, aképpen lesz az ember Fiának eljövetele is." (Mt 24:38-39) A legőbb embert meglepte az Őz őnvá-z, bák Noé hosszó ővekig prődikőlt a kázeledéséről. Az emberek kő csoportja őlt akkor. Az egyik elhitte Noé szavait, bement a bákáiba, és megmenekőlt; a másikk a bákáin ká-vál akart maradni, és őzeljőve az Őz őnvá-z, és mindnyájukat elragadja" (Mt 24:39).

Viláigrengető

esemény. Ahogy

az Őz őnvá-z hasonlata, Nabukodonozor őlma is, amelyet a őmszoborról láttott, azt őbrázolja, hogy Krisztus milyen viláigrengető mádon fogja dicsőséges országát felállítani (lásd e könyv 4. fejezetét). Nabukodonozor nagy szobrot láttott, amelynek őze tiszta aranyból, melle és karjai ezőstből, hasa ő oldalai

részben, lábszárjai vasból, lábait pedig rézszint vasból rézszint cserépből valónak". Majd ezegy kö leszakada kőz árintáse nélkül, és letért az állásköpet vas- és cseréplájbairól, és darabokra zúzta azokat. Akkor egyé zúzd a vas, cseré, réz, ezüst és arany, és lőnek, mint a nyári szórón a polyva, és felkapja azokat a szél, és helyüket sem találják azoknak. Az a kö pedig, amely leüt az állásköpet, nagy hegyé lőn, és betért az egész földet" (Dán 2:32-35).

Ezen az élmón keresztül

Isten Nabukodonozornak a világtértelelem vilálatát adta. Nabukodonozor kora és Krisztus tértákkövalás országga (a kö) feláll-táisa kézzátt nagy ország, illetve birodalom, majd utánu gyenge és erős nemzetek sora foglalja el egymás útán a világ szánterét.

Krisztus kora

Éta a szévegmagyaríz k e birodalmakat Babilonnal (Kr. e. 605-539), Médá-Perzsiával (Kr. e. 539-331), Gértárgországgal (Kr. e. 331-168) és Rémmával (Kr. e. 168 - Kr. u. 476) azonosították.[1] Ahogy a prófécia jelezte, semmilyen más világbirodalom nem kévette Rémmét. A Krisztus utáni IV. és V. században számos kisebb ország támadt, amely később Európa nemzete lett. A századok során hatalmas uralkodók - Nagy Károly, V. Károly, Napóleon, Vilmos császár és Hitler - megpróbálták egy új világbirodalmat alapítani. Egyiküknek sem sikerült, ahogy a prófécia kijelentette: "Égyemással nem egyesülnek, minthogy a vas nem egyesül a cseréppel" (Dán 2:43).

Az élmön végül a drámai

tetőpontra: Isten tértákkövalás országga feláll-táisára tésszpontosít. A kőz árintáse nélkül leszakadt kö Krisztus dicső országát ábrázolja (Dán 7:14; Jel 11:15), amely emberi erőfeszítés nélkül jött létre a második adventkor.

Krisztus

országga nem emberi birodalmakkal egy időben áll fenn. Amikor Krisztus a rémai birodalom uralma alatt a földön állt, a minden nemzetet szézzé zúzó köbirodalom még nem jött el. Csak a vas és cseré szakasza után, a kálánállás nemzetek idején fog megérkezni. A második adventkor jött létre, amikor Krisztus kálánválasztja az igazakat a gonoszoktól (Mt 25:31-34).

Amikor ez az országg eljött,

a köbirodalom leüt az állásköpet vas- és cseréplájbairól, "ésszétzúzza és elrontja mindazokat a birodalmakat", és nyomuk sem marad (Dán 2:34, 44, 35). A második advent igazán világrengető esemény lesz.

Á

A második advent és az emberiség

Krisztus

második adventje örömet hoz az emberiségnek mindkét nagy osztályra; azokat, akik elfogadták őt és az általa kínált evangéliumot, és azokat, akik elfordultak tőle.

A választottak

összegyűjtése. Krisztus

teremtésével az ország felállításának fontos része a megválasztottak összegyűjtése (Mt 24:31; 25:32-34; Mk 13:27) a Krisztus által elküldött mennyei házába (Jn 14:3).

mikor egy

államfő megítélte egy országot, csak kevesen lehetnek jelen a fogadásán. De amikor Krisztus jelen, minden valaha volt hűvös, tekintet nélkül korra, nemre, műveltségre, gazdasági helyzetre vagy fajra, részt vesz a nagy adventi ünnepségekben. Kétségtelenül ez az egyetemes összegyűjtést: a halott igazak feltámaszása és az élő szentek átváltozása.

1. A Krisztusban meghaltak feltámaszása.

A Krisztus

visszatérését meghirdető trombitaszóra a halott igazak feltámaszása romolhatatlan és halhatatlan testben (1Kor 15:52-53). Ebben a pillanatban "Élték feltámaszása előtt, akik meghaltak volt a Krisztusban" (1Thessz 4:16). Más szavakkal: feltámaszása, mielőtt az élő igazak az élethez ragadtatnak.

A

feltámasztottak találkoznak azokkal, akik távozásuk miatt bűntudottak. Most "Értelmeznek: "Hajj! Hol a te fullánkod? Pokol! Hol a te diadalmad?" (1Kor 15:55).

Nem a beteg, öreg,

megcsontolt, sárba tett testtel jelennek elő a feltámaszások, hanem a hű, halhatatlan, teljes testtel, amelyre támaszkodni nem nyomja a bolygót a hervadásukat okozó bűn. A feltámasztott szentek megtapasztalják Krisztus helyreállítását munkájának befejezéséig, és Isten teljes körű megújítását tárják fel a gondolkodásukban, lelkükben és testükben (1Kor 15:42-54; lásd e kényv 25. fejezetét).

2.

Az élő hűvös átváltozása. A halott igazak feltámaszása átváltoznak az igazak, akik a második adventkor életben vannak a földön. "Mert szükségem van, hogy ez a romlandós test romolhatatlanságot érjen magára, és e halandós test halhatatlanságot érjen magára." (1Kor 15:53)

Krisztus visszatérésekor a

hÁ-vök egyik csoportja sem előzi meg a májsikat. PÁjl kijelenti, hogy az Áólő Áós ÁitvÁltoztatott hÁ-vök elragadtatnak áéžazokkal (a feltÁjmadt hÁ-vökkel) egyÁ½tt a felhökÁñ az Ásr elÁbe a levegőbe, Áós ekkÁppen mindenkor az Ásrral leszÁ½nk" (1Thessz 4:17; vÁñ. Zsid 11:39-40). TehÁjt az Áñsszes hÁ-vő jelen lesz a nagy adventi gyÁ½lekezetben; minden korszak feltÁjmadt szentjei Áós azok, akik Áletben lesznek Krisztus visszatÁrÁsekor.

A hitetlenek halÁja. Az Á½dvÁñzÁ½tek szÁjmÁjra a májsodik advent az ÁñrÁñm Áós vidÁjmsÁjg, viszont az elveszetteknek a kÁtsÁgbeejtő rÁmÁ½let ideje lesz. Ők addig utasÁ-tottÁjk el Krisztus szeretetÁt Áós a felkÁ-nÁjlt Á½dvÁñssÁget, má-gnem a megtÁvesztő csalÁjs csapdÁjÁjba estek (IÁsd 2Thessz 2:9-12; RÁm 1:28-32). Amikor IÁjtjÁjk a kirÁjlyok KirÁjlyakÁnt Áós uraknak UrakÁnt eljÁñni Őt, akit elutasÁ-tottak, tudatÁjra Ábrednek annak, hogy Á½tÁñtt pusztulÁjsuk ÁrÁjja. A rÁmÁ½lettől Áós kÁtsÁgbeesÁstől lesÁjtottan az Álettel vilÁjgot kÁrik, hogy rejtsék el őket (Jel 6:16-17).

Ekkor Isten elpusztÁ-tja

Babilont, a hitehagyÁ³ vallÁjsok szÁñvetsÁgÁt. áéžTűzzel Ágettetik meg." (Jel 18:8)
E szÁñvetsÁg vezÁrÁt, a tÁñrvÁñnysegÁós titkos bűnÁt, a tÁñrvÁñnytaposÁt megemÁszti áéžaz Ásr az Ő szÁjÁjnak leheletÁvel", Áós megsemmisÁ-ti áéžaz Ő megjelenÁsÁnek feltűnÁsÁvel" (2Thessz 2:8). A fenevad bÁlyegÁnek kikÁñyszerÁ-tÁsÁt felelős hatalmak (IÁsd a 12. fejezetet) áéžza kÁñkövel Ágő tÁ½zes tÁba vettetÁnek". A tÁñbbi gonoszt megÁñli áéžza lovon Á½lőnek", JÁzus Krisztusnak, az Ásrnak kardja, áéžamely az Ő szÁjÁjba³ jő vala ki" (Jel 19:20-21).

Á

Krisztus visszatÁrÁsÁnek jelei

A SzentÁ-rÁjs Krisztus eljÁñvetelÁnek nemcsak má³djÁjt Áós cÁñjÁjt nyilatkoztatja ki, hanem ismerteti azokat a jeleket is, amelyek előrevetÁ-tik e rendkÁ-vÁ½li esemÁny kÁñzelsÁgÁt. A májsodik adventet meghirdető első jel Krisztus mennybemenetele utÁjn tÁñbb mint 1700 Áóvvel kÁñvetkezett be. Ezt májs jelek kÁñvettÁk, amelyek szintÁñ azt bizonyÁ-tottÁjk, hogy Krisztus visszatÁrÁse nagyon kÁñzel van.

Jelek a termÁszet

vilÁjgÁjban. Krisztus megjÁñvendÁñlte, hogy áéžlesznek jelek a Napban, Holdban Áós csillagokban" (Lk 21:25). KÁñzelebről meg is hatÁjrozta, hogy áéžza Nap elsÁñtÁtedik, Áós a Hold nem fÁnylik, Áós az Ág csillagai lehullanak, Áós az egekben levő hatalmassÁjgok megrendÁ½lnek. Áós akkor meglÁjtjÁjk az embernek FiÁjt eljőni felhökben, nagy hatalommal Áós dicsősÁggel" (Mk 13:24-26). JÁjnos mág azt is IÁjttá, hogy nagy fÁñldrengÁs fogja megelőzni az Ág jeleket (Jel 6:12). Ezek a jelek mind az 1260 Áóves Á½ldÁñzÁós vÁgÁt jelzik (IÁsd a 12. fejezetet).

1. A fÁñld bizonyÁjgtevÁse. E prÁfÁcia beteljesedÁseÁnt tÁñrtÁnt 1755. november 1Áñ áéžza legnagyobb ismert fÁñldrengÁs".[2] Ennek a katasztrÁfÁjnak a hatÁjsa,

amelyet a lisszaboni földrengés emlétenek, észlelhető volt Európában, Afrikában és Amerikában. Csaknem 4 millió négyzetmérföldre terjedt ki. Epicentruma Portugáliában, Lisszabonban volt, ahol néhány perc leforgása alatt a földdel egyenlővé tett kőzet- és lakóépületeket, sok ezer ember halálát okozva.[3]

Még a

földrengésnek nagy fizikai hatásai voltak, a kor emberének gondolkodására gyakorolt befolyása ugyanolyan jelentős volt. Sokan, akik akkor éltek, felismerték benne a végidő prófétikus jelét[4], és komolyan kezdtek foglalkozni Isten tételének és az utolsó napoknak a gondolatával. A lisszaboni földrengés szétválasztott a prófétia tanulmányozására.

2. A Nap és a Hold bizonyítja a tele. Huszonöt évvel később feltűnt a prófétiaiban említett kőzetkező jel - a Nap és a Hold elszélesedése. Krisztus világgossá tette e jel beteljesedését idejét - hogy az az 1260 éves pápai földszétválasztást követi, amelyről a Szentírás májshol szól (Mt 24:29; lásd e könyv 12. fejezetét). De Jézus azt mondta, hogy e jeleket megelőző nagy nyomorúság megráztározza (Mt 24:21-22). A reformáció és az abból támadt mozgalom hatására az földszétválasztás valójában megráztározza, úgy, hogy a XVIII. század közepére majdnem teljesen meg is szűnt.

E prófétia

beteljesedését 1780. május 19-én rendkívüli sötétség szította meg az Észak-amerikai kontinens északkeleti részét.[5]

Ezt az

eseményt felidézve, Timothy Dwight, a Yale Egyetem elnöke ezt mondta: "1780. május 19. nevezetes nap volt. Sok házban gyertyát gyújtottak; a madarak elcsendesedtek, és eltűntek, a házi szírnyasok pedig elpihentek az éjszaka... Ittén az a vélemény uralkodott, hogy az tétel napja közel van." [6]

Samuel

William Harward jelentette, hogy a sötétség északnyugatról kőzetkező felhőkkel, északról 10 és 11 óra között kezdett, és a kőzetkező jellel központi tartott, valamint mártókban és ideig a földszétválasztó terepeken. Egyes helyeken élnem tudták a szabadban elolvasni a megszokott nyomtatott betűket" [7] Samuel Tenny véleménye szerint "éza kőzetkező este olyan sűrű volt a sötétség, amire talán nem volt példa azóta, hogy a Mindenható parancsára létrejött a világgosság... Ha a világegyetemben minden gitestéjtőlthatatlan árnyékba burkolózott volna, vagy megszűnt volna létezni, a sötétség akkor sem lehetett volna teljesebb." [8]

Azon az estén 9 órakor

felkelt a telihold, de a sötétség átfőlt utáig tartott. Amikor a Hold láthatóvá lett, olyannak tűnt, mint a vér. János, a Jelenések könyvének szerzője, megjárvendájté ennek a napnak a rendkívüli eseményeit. A földrengés után - rta - a Nap ézfeketévé lön, mint a szörzárk, és a Hold... mint a vér" (Jel 6:12).

3. A csillagok bizonyosáig tevések. Mind Krisztus, mind János beszélt arról, hogy csillaghullás is fogja jelezni Krisztus eljövételének közelgését (Jel 6:13; v. Mt 24:29). Az 1833. november 13-i meteoroső - a történelem legnagyobb területre kiterjedő csillaghullása - beteljesítette ezt a próféciát. A becslések szerint egyetlen megfigyelt áráinként átlagosan 60 000 meteor láthatott.[9] Ez a látványosságig észlelhető volt Kanadától Mexikóig, és az Atlanti-óceán kizepától a Csendes-óceánig.[10] Sok keresztény felismerte benne a bibliai prófécia beteljesését.[11]

Egy szemtanú azt mondta, hogy ézsalig volt hely az égbolton, amely ne telt volna meg minden pillanatban ezekkel a hulló csillagokkal, és általában nem lehetett semmi sajátos nézésget észlelni a megjelenésükben; de időnként csoportokban hullottak - emlékeztetve a fűgőjára, amely hullatja a retlen gyümölcsöt, amikor nagy szél rázza".[12]

Jézus azt adta e jeleket, hogy a keresztényeket rábressze jövételének közelgésére, és hogy ártalmatlanul felkészüljenek erre az eseményre. ézAmikor pedig ezek kezdenek meglenni - mondta -, nézzetek fel, és emeljétek fel a ti fejéteket; mert elküldök ti vülséjéteket." Majd hozzáfűzte: ézTekintsétek meg a fűgőjéteket és minden fűkát. Amikor immár hajtának, és ezt lájtéteket, ti magatokról tudjéteket, hogy már kűzel van a nyár. Ezenképpen ti is, amikor lájtéteket, hogy ezek meglesznek, tudjéteket meg, hogy kűzel van az Isten országá"

A fűld, a nap, a hold és a csillagok csodálatos bizonyágtétele, amely a Krisztus által megüvendélt időben pontos sorrendben küvetkezett be, sok ember figyelmét a második adventről szárá próféciákra terelte.

Á

Jelek a vallási világban

A Szent-rás megüvendélli, hogy a vallási világban számos kiemelkedő jel fogja mutatni, hogy Krisztus eljövételének ideje elérkezett.

1. Nagy vallási ábredés

.A Jelenések

künyve kinyilatkoztatja, hogy a második advent előtt nagy, világosváles vallási mozgalom támad. János látomásában a Krisztus visszatérését bejelentő angyal jelképezte ezt a mozgalmat: ézLátók más angyalt az ég kűzépén repálni, akinél vala az ártalmatlanvalás evangélium, hogy a fűld lakosainak hirdesse az evangéliumot,

Ács minden nemzetsÁgnek Ács Áigazatnak, Ács nyelvnek Ács nÁcópnek, ezt mondVÁjn nagy szÁ³val: FÁcIjÁcetek az Istent, Ács nÁcoki adjatok dicsősÁcget; mert eljÁcitt az Ő Á-tÁcletÁcnek Á³rÁcija; Ács imÁcjdjÁctok azt, aki teremtette a mennyet Ács a fÁcIldet, Ács a tengert Ács a vizek forrÁcsait" (Jel 14:6-7).

Maga az

Á½zenet jelÁcIli meg, mikor kell azt hirdetni. Az ÁcIrrÁcIkkÁcvalÁ³ evangÁcIumot minden korban prÁcodikÁcIltÁcjk. De azt az Á½zenetet, amely az evangÁcIum Á-tÁcletÁcöt hangsÁclyozza, csak a vÁcög idejÁcön lehet hirdetni, mert az arra figyelmeztet, hogy âcžjelÁcItt az Ő Á-tÁcletÁcnek Á³rÁcija".

DÁcIjaniel kÁcIlyve arrÁcI

tÁcIjÁcökoztat bennÁc¼nket, hogy prÁc³fÁcociÁcIjirÁcI a vÁcög idejÁcön lepattan a peccÁcöt (DÁcIj 12:4). Abban az idöben sokan megÁcörtik a rejtÁcölyeit. Ez a peccÁcötfelbontÁcIjs akkor kÁcIlyvetkezett be, amikor a pÁcIpa 1798-ban tÁcIrtÁcönt foglyul ejtÁcöcsÁcövel az 1260 Ácövig tartÁc³ pÁcIpai fennhatÁc³sÁcIjg vÁcöget Ácört. A pÁcIpa szÁcImüzetÁcöse Ács a termÁcöszet vilÁcIjgÁcIjban bekÁcIlyvetkezett jelek egyÁc¼ttvÁcöve sok keresztÁcönyt a mácIsodik adventhez vezetö esemÁcönyek jÁcIlyvendÁcIÁcöseinek tanulmÁcInyozÁcIjsÁcIra indÁcötottak, aminek eredmÁcönyekÁcönt mácölyebb bepillantÁcIst kaptak e prÁc³fÁcociÁcIjka.

Ez a

mÁcIsodik adventre valÁc³ ÁcIlysszpontosÁc-tÁcIjs az adventi remÁcönyesÁcög vilÁcIjgszÁcöles felÁcöledÁcöcsÁcöt is elöidÁcözte. Ahogy a reformÁcIciÁc³ az egÁcösz keresztÁcöny vilÁcIjg kÁcIlyIÁcIlynbÁcIlyzö orszÁcIjgaiban, egymÁcIstÁc³I fÁc¼ggetlenÁc¼I megindult, ugyanÁcgy az adventmozgalom is. E mozgalom vilÁcIjgszÁcöles jellege Krisztus eljÁcIlyvetele kÁcIlyzelsÁcögÁcönek egyik legvilÁcIjgosabb jele. Keresztelö JÁcIjnos Krisztus első eljÁcIlyvetelÁcönek ÁcöIjÁcI kÁcöszÁcötte elö, az adventmozgalom pedig a mácIsodik advent ÁcöIjÁcI kÁcöszÁcöti elö - hirdeti a JelenÁcösek 14:6-12. Á½zenetÁcöt, amelyben Isten utoljÁcIra szÁc³Ij-tja fel az embereket arra, hogy kÁcöszÁc¼ljenek a MegvÁcIltÁc³ dicsősÁcöges visszatÁcörrÁcöcsÁcöre (IÁcIj d e kÁcIlynyv 13. Ács 24. fejezetÁcöt).[13]

2. Az evangÁcIum

prÁcödikÁcIjÁcIjsa. Isten

âcžrendelt egy napot, amelyen megÁc-tÁcöli majd a FÁcIld kereksÁcögÁcöt igazsÁcIjgban" (ApCsel 17:31). Amikor Krisztus figyelmeztetett erre a napra, nem azt mondta, hogy ez akkor jÁcIlyn el, amikor az egÁcösz vilÁcIjg megtÁcörr, hanem azt, hogy âcžIsten orszÁcIjgÁcIjnak ez az evangÁcöliuma hirdettetik majd az egÁcösz vilÁcIjgon, bizonysÁcIjgul minden nÁcöpnek; Ács akkor jó el a vÁcög" (Mt 24:14). PÁcöter arra bÁcIjtorÁcö-tja a hÁc-vöket, hogy vÁcIjrijÁcIj Ács sietessÁcök âcžaz Isten napjÁcIjnak eljÁcIlyvetelÁcöt" (2Pt 3:12 - Ácöj kat. ford.).

A Biblia e szÁcIjzadban

tÁcIlyrtÁcönö fordÁc-tÁcIjsairÁc³I Ács terjesztÁcöcsÁcörel kÁcöszÁcött statisztika az evangÁcöliumi bizonysÁcIjgtÁcötel nÁcIlyvekedÁcöcsÁcöt tanÁcöcsÁcö-tja. 1900-ban a Biblia 537 nyelven volt beszerezhető. 1980-ra a teljes BibliÁcIjt, illetve egyes rÁcöszeit 1811 nyelvre fordÁcötottÁcIj le, ami a vilÁcIjg nÁcöpessÁcögÁcönek 96 szÁcIjzalÁcökökÁcIjt kÁcöpvisei. A SzentÁc-rÁcIjs ÁcövenkÁcönti terjesztÁcöse hasonlÁc³kÁcöppen az 1900-as 5,4 milliÁc³rÁc³I 1980-ban 36,8 milliÁc³ pÁcöldÁcIjnyuszÁcImra emelkedett, Ács a Biblia egyes rÁcöszeiböl majdnem fÁcömilliÁcIjrd fogyott el.[14]

Ezenkét évben

most a kereszténység rendelkezésére állnak a misszióban felhasználható, korábban ismeretlen eszközök; a különböző szolgálatok, nevelési és egészségügyi intézmények, hazai és külföldi munkaerők, rádió- és televízióállomások és jelentős anyagi eszközök. Ma nagy erősségű rádióhullámok rádióállomások sugározhatják az evangéliumot a világ minden országába. A Szentlélek irányítása mellett ezek a példátlan erőforrások megvalósítják korunkban a világi evangélikusoknak célját.

A hetedik napot ünneplő

adventisták körülbelül 700 nyelvet és 1000 nyelvújrást képviselő tagsággal 190 országban hirdetik az evangéliumot. E tagok majdnem 90 százaléka Észak-Amerikában, körülbelül 100. Azzal a hittel, hogy a nevelési és egészségügyi munka fontos szerepet játszik az evangéliumi megbízatásban, majdnem 600 kórházat, szanatóriumot, rendelőtárat és beteggondozót, 19 egészségügyi hajót, 17 lelemiszergyárat, 86 főiskolát és egyetemet, 834 kózpiskolát, 4166 általános iskolát, 125 bibliai levelezőiskolát és 33 nyelvintézetet működtetünk. 51 kiadóhivatalunk 190 nyelven állít elő irodalmat, és rádióhullámok rádióállomásaink a világon átvesszőnek mintegy 75 százaléka számára sugároznak műsort. A Szentlélek gazdagon megajándékozta missziós erőfeszéseinket.

Á

3.

Vallási hanyatlás. Az evangélium kiterjedt hirdetése nem jelenti szükségképpen a valódi kereszténység erőteljes gyarapodását. A Szent-írás azt javasolja, hogy a valódi lelkiesség inkább hanyatlani fog a végidő felé. Péter azt mondta, hogy "ez az utolsó napokban nehéz idők állanak be. Mert lesznek az emberek magukat szeretők, pánzsávok, kőrkedők, kevélyek, kiromkodók, szélleik iránt engedetlenség, hálátlanok, tisztátalanok, szeretet nélkül valóak, kárhozhatatlanok, rugalmazók, mártókatlanok, kegyetlenek, a járnak nem kedvelői, árulók, vakmerők, felfuvalkodottak, inkább a gyűlönyűek, mint Istennek szeretői, akiknél megvan a kegyességnek látszata, de megtagadják annak erejét" (2Tim 3:1-5).

Ma tehát az üzenő, az

anyagi dolgok és a világi szeretete sok szóból kiszorítja Krisztus Lelkét. Az emberek nem akarják, hogy Isten elvei és törvényei irányítsák az életüket; és szembehelyezkednek a törvénnyel. "Ézsaás mivelhogy a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegült." (Mt 24:12)

4. A pápaság üzenetese. A bibliai próféciának megfelelően az 1260 év végén a pápaság "ézhálós sebet" kapott, de nem halt meg (lásd e kinyilatkoztatás 12. fejezetét). A Szent-írás kinyilatkoztatja, hogy ez a halálós seb meggyógyul. A pápaságnak tetemesen megadjul a befolyása és tekintélye - ez csodáiban, az egész földet kóvet a fenevadat" (Jel 13:3). Májor ma is sokan a világi lelki vezetőknél tekintik a pápát.

A pápaság befolyásának

návekedése nagy mértékben annak tudható be, hogy a keresztények a Biblia tekintélyét hagyományokkal, emberi elvekkel és a tudománnyal helyettesítik. Ezáltal sebezhetővé váltak a "szellemi" szellemi, aki "házas" minden hatalmával, jeleivel és csodáival" cselekszik (2Thessz 2:9). Sőt, és eszközei gonosz szellemet hoznak létre, amelyet a sátán, a fenevad és a hamis próféták szentségtelen hármasa jelképez (Jel 16:13-14; v. 13:13-14). Csak azok tudnak eredményesen ellenállni e szellemi csalásának, akiknek a Biblia a vezérfonaluk, és "ezek tartják Isten parancsolatait és Jézus hitét" (Jel 14:12).

5. A vallásszabadság csökkensen. A pápaság felledése drámai hatással lesz a kereszténységre. A nagy áron megszerzett, s az egyház és a világ szótvalisa által biztosított vallásszabadság csökkenni fog, végül teljesen megszűnik. Erős polgári kormányzat támogatásával a hitehagyás hatalom megkészteti istentiszteleti formáját minden emberre rákényszeríteni. Mindenkinek vilásgazdaság kell az Isten és parancsolatai iránti hűség vagy a fenevad és képe iránti hűség kettő (Jel 14:6-12).

Ez a kénszer kiterjed a gazdasági korlátokra is, "ezhog senki se vehessen, se el ne adhasson semmit, csak akin a fenevad bolye van, vagy neve, vagy nevének száma" (Jel 13:17). Azok, akik nem hajlandók alkalmazkodni, végül halálra ítéltéssel számolhatnak (Jel 13:15). E végső nyomorúság idején Isten kettőben népe érdekében, és megszabadít mindenkit, akinek a neve be van írva az élet könyvébe (Dán 12:1; v. 3:5; 20:15).

A gonoszság fokozása. A kereszténységben belüli lelki hanyatlás és a "házas" felledése az Isten tervének névekvő mellőzésehez vezet az egyházban és a házas életben. Sokan arra a feltételre jutnak, hogy Isten eltérte a tervét, és hogy a keresztények már nem kettő az azt betartani. Isten tervének ez a mellőzése a bűntudat és erkölcsi telenség fokozásához vezet.

1. Bűntudati hullám a világban. Az

Isten tervével szembeni tiszteletlenség, ami divat a kereszténység nagy részében, hozzájárul ahhoz, hogy a modern társadalom semmibe vegye a tervét és a rendet. A bűntudat az egész világon ugrásszerűen nő, és nem lehet megfékezni. Számos fővárosban a bűncselekmények aránya fokozódik, mint az Egyesült Államokban. "Londontól Moszkváig és Johannesburgig csakhamar a bűncselekmények jelentik a fő veszélyt, amely megváltoztatja sok ember életvitét." [15]

2.

Nemi forradalom. Isten

tervének semmibe vevése szintén lerontja az erkény és az erkölcsi tisztaság korlátait, aminek következménye az erkölcsi telenség terjedése. A nemet ma

bájlívínyozzák, és árubá bocsátják a filmek, a televíziós- és videóprogramok, a dalok, a képes folyóiratok és hirdetések átjén.

A nemi forradalom

következében megdöbbentően szaporodnak a vírusok és az olyan visszaállítók, mint az "új nyitott házasság" vagy a "letérsé", a gyermekek nemi meggyalázása, az ijestően sok magzatelhajtás, a homoszexualitás terjedése, a járványos nemi betegségek és a nemrégiben megjelent immunbetegség, az AIDS.

Háborúk

és szerencsétlenségek. Jézus kijelentette, hogy visszajövetele előtt "nemzet némad ellen, és ország ország ellen; és mindenfelé nagy földrengések lesznek, és a földindulások lesznek, és a rettetések és nagy jelek lesznek az égöl" (Lk 21:10-11; v. Mk 13:7-8; Mt 24:7). A vég közeledtekor a mennyei és földi erők közötti hátrédelem erősítésével ezek a szerencsétlenségek is egyre súlyosabbak, gyakoribbak lesznek, és a földön teljednek be a mi időnkben.

1. Háborúk. Bár háborúk az egész történelem

során történtek az emberiségget, soha nem voltak ilyen világméretűek és pusztítóak. Az I. és II. világháború törtébb vöráldozatot követelt, és több szenvedést okozott, mint az összes korábbi háború együtve.[16]

Sokan

őjabb világméretű szeszecsapás eshetőséget látták. A II. világháború nem vetett véget a háborúknak. Amiáta véget ért, mintegy 140 háborút vettek hagyományos fegyverekkel, amelyben a tömli is előtte a halottak száma".[17] Egy totális termonukleáris háború veszélye Damoklós kardjaként lág világnk felett.

2. Természet

csapások. Ágy

tűnik, hogy a közelemlélt éveiben a csapások jelentősen fokozódtak. A föld és az időjárás egymást felálmá legőjabb katasztrófái láttán egyesek azt kérdetik, vajon a természet elvadult-e, illetve a világ hatalmas időjárás- és szerkezetváltásai még erősídni fognak-e a jövőben.[18]

3. Áhnségek. Sokszor volt áhnság a múltban, de

nem olyan mértékben, mint szádunkban. Soha ezelőtt nem szenvedtek ennyire emberek milliói a világon áhstól vagy alultápláltságtól.[19] A jövő költésai aligha fnyesebbek. Az áhstól pöldátlan méretei világosan jelzik Krisztus közeledtét.

Á

Legyetek készek mindenkor!

A Biblia

ismertelten kijelenti, hogy Jézus visszajár. De vajon egy év múlva jár vissza? Át-e év múlva? Tíz vagy húsz év múlva? Senki sem tudja biztosan. Jézus maga jelentette ki: "Ézarról az árjárásról és napról pedig senki nem tud, az ég angyalai sem, csak az én Atyám egyedül" (Mt 24:36).

Földi szolgálata végén

Krisztus elmondta a tíz szűről százalát, hogy szemléltesse, mit tapasztal az egyház az utolsó napokban. A századok két osztálya a hávőknek azt a két csoportját képviseli, amely vallja, hogy várja Urát. Jézus századoknak nevezi őket, mert tiszta hitet vallanak. Lámpájuk Isten Igáját ábrázolja, az olaj pedig a Szentlelket jelképezi.

Ez a két

csoport egyformán látszik; mindkettő kimegy, hogy találkozzék a Végével; mindkettőnek van olaj a lámpájában, és viselkedésük sem tűnik különbözöknek. Mindnyájan hallották Krisztus kizel elvetésének zeneát, és rremmel várják őt. De úgy tűnik, hogy a Végely két - ez próbára teszi hitüket.

Hirtelen - éjfélikor, a föld

történelmek legsértőbb árjában - hallják a kiáltást: "Ézámhol jő a Végely! Járjjetek elbe!" (Mt 25:6). Most nyilvánvalóvá les a két csoport közötti különbség: egyesek nem száltak fel a Végelyvel való találkozásra. Ezek a "bolond" századok nem ápmutaták; tisztelik az igazságot, Isten Igáját. De nincs olajuk, nélkülzik a Szentlelket pecsétjét (v. Jel 7:1-3). Megelgedtek felsznes cselekedetekkel, és nem estek Jézus Krisztusra, a Sziklára. Megvan náluk a kegyesség látszata, de hiányzik Isten ereje.

Amikor a Végely jár,

csak azok mennek be vele a menyegzői ünnepségre, akik készen vannak. Az ajtó bezárul. A bolond századok, akik elmentek olajat venni, végül megjárnak, és így kiáltanak: "ÉzUram! Uram! Nyisd meg minnkülk." De a Végely ezt válaszolja: "Nem ismerlek titeket" (Mt 25:11-12).

Milyen

szomoró, hogy Jézus, amikor visszatér e földre, kénytelen lesz egyeseknek e szavakat mondani, akiket szeret. Ő va intett: "Sokan mondják majd nekem ama napon: Uram! Uram! Nem a te nevedben próbáltunk, és nem a te nevedben útunk-át rdággakat, és nem cselekedtünk-át sok hatalmas dolgot a te nevedben? % akkor vallást tesztek majd nekik: Sohasem ismertelek titeket; tívózzatok tőlem, ti gonosztevők!" (Mt 7:22-23).

Isten az zívá-é előtt

elkélte Noát, hogy rábressze az akkori világot a kizelgő pusztulásra. Isten most hasonlóképpen hármias intő zeneát kél, hogy felkésztse a világot Krisztus visszatérésére (lásd Jel 14:6-16).

Mindazok,
akik elfogadják az irgalmat hirdető üzenetet, azoknak Jézus visszajövetelének.
Nekik szól az ügés: "Boldogok azok, akik a Bírny menyegzőnek vacsorájára
hivatalosak" (Jel 19:9). Valóban, Ő "máskor bűn nélkül jelen meg azoknak,
akik Őt várják" (Zsid 9:28).

A Megváltás visszatérése
dicsőséges csopontra viszi Isten népének tőrtelmét. Ez szabadulásuk
pillanata, amikor boldogan és elragadtatással kiáltják: "Ém, Istenünk, akit mi
vártunk... "Irányunk és "vendezzünk szabad-társban!" (Ása 25:9).

Â

Â

Lábjegyzet

1.

Â

Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 1/456, 894;
2/528, 784; 3/ 252, 744; 4/396, 846. Lásd e könyv 24. fejezetét is

2.

Â

G. I. Eiby, Earthquakes (New York, N. Y.; Van Nostrand Reinhold Co., 1980), 164. oldal

3.

Â

Lásd például Sir Charles Lyell, Principles of Geology (Philadelphia, PA; James Kay, Jun. & Brother, 1837), 1/416-419; "Lisbon", Encyclopedia Americana, Francis Lieber szerkesztésében (Philadelphia, PA; Carey and Lea, 1831), 10. oldal; W. H. Hobbs, Earthquakes (New York, N. Y.; D. Appleton and Co., 1907), 143. oldal; Thomas Hunter, An Historical Account of Earthquakes Extracted from the Most Authentic Historians (Liverpool, R. Williamson, 1756), 54-90 oldal; v. White: A nagy káoszdelem, 272-273. oldal. Korábbi jelentések 100 000 halottat említettek. Modern enciklopédiai adatok szerint talán 60 000-en haltak meg.

4.

Â

Lásd John Biddolf, A Poem on the Earthquake at Lisbon (London, W. Owen, 1755), 9. oldal, a Source Book 358. oldalán idézve; Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 2/674-677. oldal. 1756. február 6-án az anglikán egyház bűjtnapot tartott a földrengés emlékére (m. f.). Lásd T. D. Kendrick, The Lisbon Earthquake (London, Methuen & Co. Ltd., 1955) 72-164. oldalát is

5.

Â

Vá. White: A nagy káoszdelem, 274-276. oldal

6.

Â

Timothy Dwight, Connecticut Historical Collections; idézi, Összeállította John W. Barber, 2. kiad. (New Haven, CT; Durrie & Peck & Co. J. W. Barber, 1836), 403. oldal, a Source Book 316. oldalán idézve

7.

Â

Samuel Williams, "An Account of a Very Uncommon Darkness in the State of New England, on May 19, 1780", *Memoirs of the American Academy of Arts and Sciences*, To the End of the Year 1780 (Boston, MA; Adams and Nourse, 1785), 1/234-235. V. 1. Source Book, 315. oldal

8.

Â

Samuel Tenny levele, Exeter [NH], 1785. december, a *Collections of the Massachusetts Historical Society for the Year 1792*-ben (Boston, MA; Belknap and Hall, 1792), 1/97. oldal

9.

Â

Peter M. Millman, "The Falling of Stars," The Telescope, 7 (May-June 1940., 60. oldal). Lásd a Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 4/295. oldalt is

10.

Â

Dension Olmsted, Letters on Astronomy, 1840. kiadás, 348-349. oldal, a Source Book 410-411. oldalán

11.

Â

Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 4/297-300; v. White: A nagy kőzetlemez, 297-299. oldal

12.

Â

A missouri Bowling Greenben észlelt jelenségeket a Salt River Journal 1780. november 20-i száma leírta, és az American Journal of Science and Arts időzte (1834-ben), 382. oldal, szerk. Benjamin Silliman

13.

Â

Lásd Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 4. kötet; Damsteegt, Foundations of the Seventh-day Adventist Message and Mission

14.

Â

David B. Barrett szerk., World Christian Encyclopedia. A Comparative Study of Churches and Religions in the Modern World, A. D. 1900-2000 (Oxford University Press, 1982), 13. oldal

15.

Â

â€žAbroad, Too, Fear Grips the Cities," U. S. News & World Report, 1981. február 23., 65. oldal

16.

Â

David Singer & Melvin Small, The Wages of War. 1816-1965. A Statistical Handbook (New York, N. Y., John Wiley & Sons, 1972), 66-67. oldal

17.

Â

Margaret Thatcher, ahogy Earnest W. Lefever és E. Stephen Hung a The Apocalypse Premise (Washington, D. C.; Ethics and Public Policy Center, 1982), 394. oldalán idézi

18.

Â

Lásd Paul Recer: "Is Mother Nature Going Berserk?" U. S. News & World Report, 1982. febr. 22., 66. oldal

19.

Â

Az Egyesült Nemzetek Development Forum "Facts and Food" című kiadványának (1974. november) rendkívüli melléklete mondja, hogy "a világon népességnek fele, 2000 millió ember rosszul táplált", idézi Ronald J. Sider, Rich Christians in an Age of Hunger (New York, N. Y.; Paulist Press, 1977), 228. oldalán. Vö. 16. oldal.

